

2. Індекс сільськогосподарської продукції по Миколаївській області. Головне управління статистики у Миколаївській області: сайт. URL: [URL:http://www.mk.ukrstat.gov.ua](http://www.mk.ukrstat.gov.ua) (дата звернення: 07.03.2021).

Науковий керівник Коваленко Г.В., канд. екон. наук, ст. викл. кафедри економіки підприємств, Миколаївський національний аграрний університет

ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ТА РЕГУЛЮВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ

Семенюк А.О., здобувач вищої освіти гр. ПУА 2/1

Миколаївський національний аграрний університет

Високі соціальні стандарти життя сільських жителів і розвиток соціальної інфраструктури значною мірою визначають рівень розвитку сільських територій. Слід зазначити, що фінансову базу функціонування закладів соціальної інфраструктури на селі у 90-х рр. становили державний бюджет на обласному, районному та місцевому рівнях, добровільні кошти підприємств, кошти громадян та позабюджетні надходження. Нині основна увага у формуванні фінансових ресурсів на утримання закладів соціальної інфраструктури певної території переноситься на місцеві бюджети, від формування і використання яких залежить рівень розвитку соціальної інфраструктури. Отже, розвиток соціальної інфраструктури має передбачати адаптацію її механізмів до змін у сфері економічної політики на основі підвищення якісного надання послуг [1].

Державне регулювання розвитку соціальної інфраструктури села було зосереджене на миттєвих проблемах, відповідно, короткострокові рішення перетворилися на довгострокові проблеми. За роки незалежності в українському селі здійснено глибокі структурні реформи, докорінно перебудовано земельні й майнові відносини, створено організаційно-правові

структури ринкового спрямування на основі приватної власності на землю та майно, індивідуальної, сімейної та колективної форм організації праці.

Водночас у розвитку агропромислового комплексу залишається низка основних проблем розвитку соціальної інфраструктури сільських територій у наступних сферах: забезпеченість житлом та неякісні соціально-побутові умови життя сільських мешканців; низький рівень забезпеченості транспортним сполученням; значна диспропорція у рівні розвитку зв'язку; низька забезпеченість дошкільною освітою; недостатнє охоплення навчальними закладами; аграрна наука; низький рівень реалізації потреб мешканців сільських територій у культурному дозвіллі та відпочинку; неефективна мережа лікувальних закладів; низький рівень фізкультурно-спортивного оздоровлення; погіршення доступу населення до об'єктів роздрібної торгівлі; зниження товарообороту ресторанного господарства; недостатній розвиток туризму [2].

Соціальна інфраструктура села — це сукупність підрозділів аграрних підприємств, які забезпечують задоволення соціально-побутових та культурних потреб селян. Соціальна інфраструктура охоплює такі сфери діяльності: житлово-комунальні, побутові, медичні, торговельні, громадського харчування, освітні, культурні, туристичні, спортивно-оздоровчі, поштово-телеграфні, транспорту, зв'язку, новітніх технологій тощо.

Таким чином, перед соціальною інфраструктурою стоять такі завдання, як:

- створення умов для продуктивної зайнятості та збільшення доходів сільського населення;
- поліпшення матеріального становища та підвищення престижу сільської інтелігенції;
- посилення соціального захисту найуразливіших верств сільського населення;

- забезпечення стабільного функціонування, розвитку і підвищення якості соціальної інфраструктури.

Завдяки досягненню поставлених цілей соціальна інфраструктура сільських територій України функціонуватиме ефективно, використовуючи усі виробничі потужності та буде працювати на максимальний результат за мінімальних затрат.

Кращі умови життя селян забезпечуватимуть ефективне функціонування та подальший розвиток підприємств, організацій і установ виробничої і соціальної інфраструктури села. Крім того, їх діяльність позитивно впливатиме на розвиток нових форм господарювання, активізує розвиток малого бізнесу, сприятиме створенню додаткових робочих місць і скороченню рівня безробіття, підвищенню рівня доходів, призупиненню скорочення та закриття на селі різного роду підприємств і об'єктів соціального призначення, збільшенню асортименту та якості послуг. Вище викладене дозволить забезпечити активізацію участі місцевого населення в заходах економічного розвитку та сприяти зростанню підприємницької діяльності для зміцнення фінансового сектору.

Список використаних джерел

1. Становлення механізму публічного управління розвитком сільських територій як пріоритет державної політики децентралізації. Електронний ресурс[<http://znau.edu.ua/images/images-news/2019/01/zbirnik04122018>
2. Гоголь Т.В. Сучасні проблеми розвитку соціальної інфраструктури сільських територій України / Т.В. Гоголь, М.К. Орлатий // Сталий розвиток та безпека агропродовольчої сфери України в умовах глобалізаційних викликів: монографія / О.І.Павлов, М.А. Хвесик, В.В. Юрчишин; за ред. О.І. Павлова – Одеса: Астро-принт, 2012.-762 с.- С. 521-539.

3. Тенденції розвитку інфраструктури українського села.
Електронний ресурс [<http://vlp.com.ua/files/68.pdf>]

Науковий керівник: канд. екон. наук, старший викладач кафедри економіки підприємств Коваленко Г.В., Миколаївський національний аграрний університет

ВИРОБНИЦТВО ПРОДУКЦІЇ ХАРЧУВАННЯ В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

**Ткачук А. В., аспірант кафедри економіки підприємств
Миколаївський національний аграрний університет**

Науково обґрунтоване забезпечення людства, зокрема населення будь-якої країни світового співтовариства, в продовольстві високої якості – глобальна проблема розвитку міжнародної спільноти. Особливу роль у розв’язанні продовольчої проблеми на регіональному, національному та загальнопланетарному рівнях відіграє харчова індустрія як завершальна функціональна ланка виробництва продовольчої продукції й реальний організатор та інтегратор ефективного, раціонального й збалансованого функціонування продовольчого комплексу кожної держави.

Харчова промисловість є і буде залишатись у подальшому стратегічно важливою галуззю народного господарства, від якої залежить добробут українського народу. Зважаючи на місце і роль галузі для економічного і соціального розвитку суспільства, прискорення її розширеного відтворення виступає однією з найголовніших передумов подолання кризових явищ та досягнення сталого економічного зростання.

Особливості розвитку галузей харчової промисловості досліджували П.П. Борщевський, Л.В. Дейнеко, А.О. Заїнчковський, Д.Ф. Крисанов, П.В. Осіпов, В.В. Прядко, М.П. Сичевський, Г.М. Тарасюк.